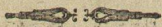

— Въ туй молитствованіе, заговори Олинеъ, са обиема сичко що е добро, но миратъ е нераздѣленъ другарь на добродѣтеля. Миртъ са опира на земята, като небесната джга, като обитава на небесата. Небето ѝ дава цвѣтъ чрезъ свѣтлината си. Миратъ пониква изъ облацѣтъ на страданіята, той е отразяване на Вышныя, здравина на спокойствието на душытъ, поржчителство на съюза помежду Бога и челоуѣцѣтъ. Този миръ, Апикиде, е веселието на душата и има извора си въ другій свѣтъ, въ свѣта на свѣтлината и на вѣчността. Миръ на тебе!

— Злочестъ азъ! туй като извика Апикидъ, съгледа че около му мнозина бѣхж обрѣжли вниманіе на него, любопытны за да разумѣжтъ защото са разговаря свещеникътъ на Изида съ челоуѣкъ, който са счита за Назарянинъ; той помысли и рече на Олинеа,

— Тука не можемъ да са разговоримъ; ще додж подирѣти къмъ брега на рѣката. Тамъ пѣтътъ е тихъ по този часъ. Олинеъ направи утвърдителенъ знакъ, трѣгнж по пѣтя побържа, но съ очи внимателны; понѣкога мѣнуваше споразумителны и тайны погледы съ челоуѣды конто сръщаше и на конто облеклото гы показваше че принадлежжтъ на найдолный классъ. Въ туй отношеніе христѣанството не различаваше отъ сѣка друга революція; синапено то зърно са намѣрваше въ сърцата на подолы въ челоуѣцы; въ избата на убогія и на работника имаше смиренныя си изворъ великійтъ онзи потокъ който покъсно обне съ струитѣ си палатытъ и градоветѣ на свѣта,

ГЛАВА 2.

Утрѣнна расходка по крайморіето на Кампанія.

— Какъ можихте, Главке, пыташе Юна когато ладіата имъ цѣпише полека волнытъ на Сарна, какъ можихте ты и Апикидъ да ма отървете?

— Нека ти го каже Недія, отговори Главкъ, като показваше сѣпната мома, която не далечъ умыслена сѣдѣше опрѣна на лира. Неи трѣба да си признателна. Не е можила, види са, да ма намѣри въ кѣщи на връщане и побързала да отиде при брата ти въ храма; послѣ ма сръшнж на пѣтя заедно съ пріятелитѣ съ която отивахъ да са повеселжж упоенъ отъ писмототи. Съ помощьта на тънкія си слухъ ты ма позна отъ гласа, малко думы трѣбахж за да са съединжж съ Апикиде, а на пріятелитѣ нищо не казахъ, защото не рачахъ да